

Og jeg mener, at det her er et meget vigtigt instrument til at sikre, at de enkelte kommuner bliver bedre til at fastlægge et generelt niveau, der gælder for alle borgere. Og på den måde er det et vigtigt skridt i retning af en bedre retssikkerhed og væk fra nogle mere tilfældige afgørelser, der kunne betyde ganske store forskelle for borgere, der inden for den samme kommune egentlig havde det samme behov for hjælp, at man hermed får et mere ensartet niveau og et niveau, som kommunen skal stå ved, og som man derfor også kan henholde sig til, hvis man klager. Men der er altså ikke tale om, at det er et initiativ, der er med til at skubbe serviceniveauet i vejret; det synes jeg er meget vigtigt at slå fast.

Så der har været en diskussion om, hvordan en klage skal udformes, og dér er der altså enighed om, at alle skal kunne klage til de sociale nævn, der jo har kompetencen til at omstøde kommunernes afgørelser. Men det er jo også klart, at det er en meget udbredt holdning blandt Folketingets partier, at man gerne vil beholde klagerådene. Og der er blevet spurgt, hvorfor forslaget bygger på, at klagerådene skal nedlægges, og det vil jeg godt lige sige noget om:

Først og fremmest var det en vigtig del af revisionen af bistandsloven, at vi fik et enstrengt og meget enkelt klagesystem, og det var faktisk en vigtig pointe i hele revisionen, at forskellige klageorganer blev lagt sammen. Og derfor har det hele tiden været et ønske for mig – og den holdning går egentlig tilbage til 1995 – at man bruger den etablerede klageadgang og ikke har alle de forskellige knopskydninger. Det er i hvert fald én vigtig grund.

Så er det blevet fremført fra mange sider, at klagerådene har en vigtig funktion, måske ikke så meget som en klageinstans, men som et dialogforum, hvor de lokale ældre kan møde de lokale kommunalpolitikere. Og jeg er hundrede procent enig i, at det er en meget vigtig funktion, som har vist sig meget konstruktiv, fordi borgernes indsigt i nogle problemer her kan vendes til nogle konstruktive bud på, hvad der kan gøres anderledes. Men regeringens bud er altså, at den konstruktive funktion udmærket kan ligge i ældrerådene, og at ældrerådene så kan have et løbende samarbejde med kommunalbestyrelsen. Så jeg er ikke uenig i, at den funktion er vigtig; jeg mener bare, at den kan ligge et andet sted.

Og når fru Kirsten Jacobsen spørger, hvorfor klagerådene ikke er med her, og hvorfor de har været det i en tidligere udgave, kan jeg sige, at det bl.a. hænger sammen med indholdet af de høringssvar, der lige præcis kom til det forslag, og hvor det ikke bare var Kommunernes Landsforening, der var negativ over for klagerådene, men hvor der i virkeligheden også var stor betænkelighed blandt både ældreorganisationerne og handicaporganisationerne.

Forslaget her er også sendt ud til høring, og jeg har bedt organisationerne om at komme med deres høringssvar senest i morgen. Men jeg har selvfølgelig noteret mig holdningen hos Folketingets partier og er selvfølgelig også indstillet på både at medvirke til en meget hurtig behandling – det synes jeg er yderst ønskværdigt – og at se på, hvordan vi tackler det ønske om at bevare klagerådene, der har været. Men jeg mener stadig væk, at der kan være en god grund til lige at afvente de høringssvar, vi får i morgen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 116: Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. og realkreditloven. (Stemmeretsbegrænsninger og ledelsesregler).
Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 10/6 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Forslaget her lægger op til to ændringer: